

Fri os fra det onde

Kirkens store helligdag - påskedag fik i år et noget trist skær. Ikke fordi opstandelsen fik et knæk, men vores tro på mennesker led alvorlig overlast, fordi terrorister i Sri Lanka lavede bombesprængninger i Sri Lanka, med død og ødelæggelse til følge. Omkring 300 mennesker blev dræbt i kirker og på hoteller, mål, som virkelig kunne ramme mange. Iblandt de mange bombeofre var også en del børn, deraf tre fra den samme familie i Danmark. Alle kan vi forestille os, hvor forfærdeligt det er at være deres forældre. At miste tre af sine fire børn på en gang ved terror, noget mere grusomt kan man svært forestille sig. En glad påskemorgen forandrede sig på et splitsekund til livets værste mareridt for disse mennesker – hvilken gru.

At der overhovedet findes mennesker, som kan udføre disse handlinger, kan vi have svært ved at forstille os. Man bliver helt dårlig tilpas ved blot at tænke på det. I fuld alvor at sprænge bomber blot for at ramme flest muligt. Det virker for os, der lever i en kristen kultur ganske uforståeligt. At man er uenig om tingene, det kender vi desværre alt for godt, men at man kæmper for sin sag på denne ganske umenneskelige måde, det virker helt ufatteligt. Terror er og bliver uden for vores fatteevne. Det er rendyrket ondskab, og det kan vi ikke bremse, uanset hvor meget vi tager afstand fra det. Det trives i nogle kredse som en løsningsmodel, der altid giver omtale og måske også anseelse i disse kredse.

Vi må til gengæld ikke give efter for disse kræfter, for gør vi først det, så opnår de jo virkelig det, de ønsker, nemlig at fremme deres sag ved at skræmme os. Men når det

rammer, så kan vi jo ikke lade være med at sørge sammen med ofrene og deres familier. Derfor går vores tanker jo også til alle de uskyldige ofre, der blev ramt i Sri Lanka. Deres familier og pårørende, der mister dem, de har kær. Og når det kommer så nær på, at det er danske familier, det går ud over, så bliver det virkelig nærværende for os, for så kan vi rigtig sætte os ind i deres situation, og så kan vi jo også frygte, at det næste gang rammer os selv eller vore nærmeste.

Klosterkirken var åben den 24. april om aftenen for alle, der ville tænde lys for ofrene for påskens terror på Sri Lanka og deres pårørende.

Men vi har ikke en chance for at sikre os, for vi ved aldrig, hvor eller hvornår det rammer. Derfor er det bedste vi kan gøre at folde vore hænder og bede den bøn, som Jesus selv lærte os: "Fadervor, helliget vorde dit navn, komme dit rige, ske din vilje som i Himmelen, således også på jorden. Giv os i dag vort daglige brød og forlad os vor skyld, som vi også forlader vore skyldnere. Led os ikke i fristelse, men fri os fra det onde, thi dit er riget, magten og æren i evighed. Amen!"

Af sognepræst Peter Stentoft